

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

PRACA Z UCZNIEM SŁABYM

Izabela Marczykowska

Projekt realizowany przez Uniwersytet Rzeszowski w partnerstwie z Uniwersytetem Jagiellońskim oraz Państwową Wyższą Szkołą Zawodową w Chełmie

Uczeń słaby to taki, który:

- ma trudności w rozumieniu i przyswajaniu materiału
- nie wyraża zainteresowania lekcjami
- cechuje się biernością i rezygnacją, jest nisko umotywowany
- nie potrafi pokonywać trudności intelektualnych
- z zaburzeniami zachowania lub objawami bezradności intelektualnej.

Charakterystyka ucznia słabego:

- osiąga niskie wyniki,
- ma niski potencjał intelektualny,
- wkłada w naukę mało wysiłku,
- nie ma motywacji do nauki,
- nieśmiały, izolowany w klasie dobrej lub ambitnej,
- w grupie słabej może być liderem,
- nie wie jak się uczyć,
- nie pomaga mu rodzina, zaniedbany środowiskowo,
- ma złą sytuację rodzinną, nieodpowiedni stosunek do matki,
- nie uważa na zajęciach, ma zły kontakt z nauczycielem.

Zgodnie z Rozporządzeniem MEN z dnia 17 listopada 2010r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno - pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U Nr 228, poz. 1487)

o których mowa w art. 2 pkt 3, 3a, 5 i 7 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, zwane dalej „placówkami”, udzielają i organizują uczniom uczęszczającym do przedszkoli, szkół i placówek, ich rodzicom oraz nauczycielom pomoc psychologiczno-pedagogiczną na zasadach określonych w rozporządzeniu.

Zgodnie z w.w rozporządzeniem szkoła ma obowiązek udzielić pomocy psychologiczno- pedagogicznej adekwatnej do przeprowadzonego rozpoznania lub diagnozy uczniom mającym trudności w uczeniu się, uczniom z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi oraz uczniom ze specyficznymi trudnościami w nauce.

Pomoc uczniom udzielana jest indywidualnie bądź grupowo. W zależności od rodzaju dysfunkcji dostosowuje się proces edukacyjny tj. zasady, metody, formy, środki oraz wymagania edukacyjne.

Diagnoza ucznia słabego:

1. Zebranie niezbędnych dokumentów – opinii nauczycieli, zeszytów, prac klasowych, opinii z badań PP-P, dokumentacji z pracy terapeutycznej.
2. Badanie pedagogiczne – przegląd i ocena wytworów ucznia, ocena funkcjonowania poznawczego, społecznego i emocjonalnego, bilans nieopanowanych umiejętności.
3. Wywiad z rodzicami – wczesny rozwój, stan zdrowia, sytuacja rodzinna, stosunek rodziców do problemów w uczeniu się.
4. Rozmowa z uczniem – pozycja w klasie, relacje z rówieśnikami, relacje z dorosłymi, stosunek do problemów i sposoby radzenia sobie z nimi, jego samoocena.

Zakres dostosowania wymagań

- stosowanie jasno sformułowanych poleceń i instrukcji,
- częste sprawdzanie stopnia ich zrozumienia,
- dzielenie materiału na małe partie
i systematyczne sprawdzanie czynionych postępów,
- stosowanie pytań naprowadzających

ZASADY

- stopniowania trudności,
- afirmacji,
- systematyczności i ciągłości,
- pozytywnych wzmocnień,
- pomocy koleżeńskiej.

METODY

- polisensoryczna,
- pogładowa,
- praktycznego działania,
- aktywizująca

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

FORMY

- indywidualna
- grupowa

Środki dydaktyczne

- audiowizualne,
- plansze dydaktyczne,
- karty pracy (fiszki),
- gry dydaktyczne.

Zasady pracy z uczniem słabym:

- Pomaganie w pracy nad materiałem.
- Doradzanie i budowanie motywacji.
- Sprawdzanie pracy ucznia.
- Dawanie informacji zwrotnej.
- Praca w małej grupie lub indywidualnie.
- Organizowanie pomocy koleżeńskiej.
- Organizowanie pomocy rodziców lub innych osób dorosłych.
- Traktowanie słabych uczniów, jako wyzwanie!